

תלמודו בידו

דף סט עמוד ב

א מי מביא את ספר התורה לכהן הגדול כדי לקרות בו, ומדוע ?

ב היכן במקדש היה הכהן הגדול קורא בתורה ?

ג "ויברך עזרא את ה' האלקים הגדול", מה פירוש "הגדול" ?

ד האם מותר לדלג מפרשה לפרשה בקריאת התורה או בנביא ?

א שמש בית הכנסת שבהר הבית שהיה סמוך לעזרה, נוטל את ספר התורה המונח שם. ונותנו לראש הכנסת [שעל פיו נחתכים צרכי בית הכנסת, כגון מי מפטיר ומי יורד לתיבה]. והוא נותנו לסגן [ומלא מקום הכהן הגדול אם יפסל], והוא נותנו לכהן הגדול. ועושים כן, כדי להראות כבודו של הכהן הגדול שיש הרבה שררות למטה ממנו.

ב חכמים: בעזרת נשים. ומותר לכהן הגדול לשבת שם עד שיקבל את ספר התורה לידי. ר"א בן יעקב: בהר הבית. שכן מצינו בעזרא שקרא בתורה כשעמד בהר הבית.

ג רב: ששיבח עזרא את ה' בברכה זו, על ידי שהזכיר בה את השם המפורש. וקשה, הרי אין אומרים את השם המפורש מחוץ לעזרה [מלבד מהמעמד שנמסר בידם היצר הרע של עבודה זרה, והיתה הוראת שעה].

רב גידל: תיקן שיאמרו במקדש בסוף כל ברכה "ברוך ה' מן העולם ועד העולם". רב מתנא: שבירכו את ה' בלשון "הקל הגדול הגיבור והנורא", אשר לא ישא פנים. ולכך מכונים "כנסת הגדולה", כיון שהחזירו עטרת הקב"ה ליושנה.

ד תורה: בענין אחד מדלג [וכן הכהן הגדול ביום הכפורים היה קורא באחרי מות, ובאמור]. בשני ענינים אינו מדלג, שאינו נוח לשומע להתבונן במצוות ובאיסורים. נביא: באותו נביא מדלג. תרי עשר נחשב כנביא אחד, ובלבד שלא ידלג למפרע. - במקום שמותר לדלג, היינו רק אם יספיק לגלול הספר קודם שישלים המתורגמן.